

δι ἧς ἓνα Σῶμα ἀνδρίζεται εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ὅπερ τὸ θλίβωσι πανταχόθεν, καὶ τὰ ἐμποδίζει νὰ ἐνωσιν εἰς τὸν τόπον ὅπερ αὐτὸ κατέχει, ὅσον σφοδρῶς καὶ κτυπήσασιν κατ' αὐτῆ.

Ε'ρ. Ὑποθετέον λοιπὸν ὅτι θλίβω ἓνα Σῶμα μὲ βίαν μεταξὺ τῶν δύο με χειρῶν, αὕτη ἡ Ἰδιότης ὅπερ ἐμποδίζει τὰς χεῖρας νὰ ἐνωθῶσιν, ὀνομάζεται σεῖρήτης, ἐὰν ἐκατάλαθον τὸν ὀρισμόν-σας καλῶς.

Α'π. Ναι, αὕτη· καὶ αὕτη ἡ Ἰδιότης εἶναι τὸ θεμέλιον, ἢ ἡ αἰτία πάσης ἀνδρισάσεως τῶν Σωμάτων.

Ε'ρ. Δὲν εἶναι αὕτη νέα λέξις ὅπως ἐφαντάσθησαν, διὰ νὰ ἐκφράσωσιν αὐτὴν τὴν Ἰδιότητα;

Α'π. Ναι, ἐπειδὴ τὸ πάλαι τὴν ὀνόμαζον Ἀδιαχωρησίαν, δηλ. μίαν ἰδιότητα δι ἧς δύο Σώματα δὲν ἤμπορῶσι νὰ διαχωρήσωσι τὸ ἓνα εἰς τὸ ἄλλο, ἢ νὰ πιάσωσι τὸν ἴδιον τόπον εἰς τὸν ἴδιον καιρόν. (α)

Ε'ὰν λοιπὸν αὐτὸ τὸ ζῶον εἰς τὸν ἑαυτόν τε εἶναι τόσοσιν πολλὰ μικρὸν καὶ τόσοσιν ἀκατανόητον, πόσα μικρὰ χρειάζονται νὰ εἶναι τὰ λεπτότατα μόρια τῶν ῥευστῶν ὅπερ κυκλοφορεῖσιν εἰς τὰ μικρότατα ἀγγεῖα τῆ ὀργανισμένη σώματός τε· αὐτὸ ὑπερβαίνει χωρὶς ἀμφιβολίαν κάθε λογισμὸν, καὶ μά- λιστα τὰς δυνάμεις τῆς φαντασίας.

(α) Μερικοὶ ἔκαμον ἓνα σύνθετον ἀπὸ αὐτὰς τὰς δύο λέξεις, καὶ ὀνομάζεσιν αὐτὴν τὴν ποιότητα τῆς ὑ-